

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Σύνδρονται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστελλῶσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὰς γυναικείας φυλακὰς. — Σύγχρονοι Ἕλληνες
ποιηταὶ (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσεά). — Διὰ τὰς διασκεδαζούσας νεάνι-
δας (ὑπὸ δος. Τούλας Κόκκαλη). — Πτωχὸ χαμομήλι (ὑπὸ δος Ἐλέ-
νης Ἀνδριοπούλου). — Ποίημα, (ὑπὸ δος Κορακίδου). — Ἡ κ. Ὠνὲ
(ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυριακίδου). — Ἡ Βασίλισσα εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν
Ἀνιάτων. — Δένδρον τοῦ Ὁμίλου Ἀλεξάνδρας. — Ποικιλία. — Ἄλλη-
λογραφία. — Ἐπιφυλλίς.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ Εἰς τὰς ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Δὲν εἰξεύρομεν πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ αἶσθημα τὸ
ὁποῖον μᾶς κατέλαβε πρὸ τῆς θύρας τῶν γυναικείων φυλακῶν.
Ὅ,τι αἱ πέραν τῆς κιγκλιδωτῆς ἐκείνης θύρας θὰ ἦσθάνοντο
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ νέου, ἀγνώστου εἰς αὐτὰς προσώπου, ἦσθα-
νόμην καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν προτέρων, κατ' ἀντανάκλασιν. Οὕτω
τὸ ἐρῶθημα τῆς αἰδοῦς, τῆς ἀδημονίας ἐκείνων ἀνῆρχετο ἐπὶ
τοῦ προσώπου μου, ἐνῶ ἡ καρδίᾳ μου συνεσφίγγετο ἐπὶ τῇ θέᾳ
τῆς δεσμοφύλακος, τῆς διευθυνομένης πρὸς τὴν θύραν μὲ τὴν
μεγάλην κλειδὰ τῆς ἀνά χεῖρας.

Ἄλλ' ἡ φιλοφρονησάτη ὑποδοχὴ τῆς κληῆς ἐκείνης καὶ
συμπαθοῦς γυναικός, πρὸς ἣν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ τῶν ἐγκλεί-
στων γυναικῶν φυλακὴ καὶ οἱ φιλικοὶ χαιρετισμοὶ καὶ αἱ μη-
τρικαὶ προσηνήσεις τῶν κ. Στεκούλη καὶ Νάζου, αἵτινες ἀπο-
τελοῦσι τὴν ἐπὶ τῶν φυλακισμένων γυναικῶν ἐπιτροπὴν καὶ
αἵτινες εἶχον τὴν εὐγένειαν νὰ μὲ συνοδεύσωσιν εἰς τὴν ἐπί-
σκεψίν μου ταύτην, μὲ ἐνεθάρρυναν.

Εἰσήλθομεν εἰς αὐτὴν καθάριον, κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς μικρὸν
κῆπον διεσποτισμένην, καὶ πρὸς τὸ βῆθος αὐτῆς ἐπεφάνθησαν
ἐξερχόμεναι ἀπὸ μικροῦ καθαρῶ οἰκίσκου γυναικῆς διαφόρου
ἡλικίας καὶ φυσιογνωμίας. Πᾶσαι ἔδραμον μετὰ συγκινήσεως
εἰς τὴν αὐτὴν καὶ μὲ ἔκφρασιν ἀφάτου εὐγνωμοσύνης κατερίθουν

τὰς χεῖρας τῶν κυριῶν. Τὸ θέαμα ἦτο συγκινητικώτατον. Δὲν
διέκρινέ τις ἐκεῖ καταδικῶν τῶν ἐσχάτων ἐγκληματικῶν πρά-
ξεων καὶ γυναικῆς ἐναρέτους τῆς ἐκλεκτῆς μας κοινωνίας. Ἡ
χριστιανικὴ φιλανθρωπία ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ μεγάλῃ της
ἐννοίᾳ λαμβανομένη ἠδέλφωνεν ἐκεῖ εὐτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς,
εὐεργέτιδας καὶ εὐεργετουμένους καὶ ἀπετέλει, οὕτως εἰπεῖν, τὸν
μόνον σύνδεσμον τὸν συνενοῦντα σήμερον τὰ δυστυχεῖς αὐτὰ
πλάσματα μετὰ τῆς κοινωνίας, ἥτις τὰς ἀπεχώρησεν ἀπὸ τῶν
κόλπων τῆς.

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ ἕτερον τῶν δωματίων τῶν φυλακισμένων,
τὸ καθαρώτατον, μὲ τὰς ἑπτὰ κλῖνας του, μὲ τὰς ἀγίας εἰκόνας
ἐπὶ ἐκάστης τῶν κλινῶν ἀνηρτημένας, μὲ τὴν τράπεζαν τῆς
ἐργασίας ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν πλευρῶν τοῦ δωματίου, μὲ τὰ
ἀπαραίτητα κιβώτια τῶν ἐνδυμάτων ἐκάστης, καὶ εἰσήλθον μεθ'
ἡμῶν πᾶσαι αἱ καταδικοί.

Ἐκάστη ἐξ αὐτῶν εἰργάζετο εἰς ἰδίαν ἐργασίαν, καὶ ἡ μία
παρὰ τὴν ἄλλην ἐτοποθετήθησαν, συνελθοῦσαι ἐκ τῆς πρώτης
συγκινήσεως καὶ ὡσεὶ ἀμηχανοῦσαι καὶ συστελλόμεναι ἤδη.
Αἱ κ. κ. Στεκούλη καὶ Νάζου μοι ὠνόμαζον τὴν μίαν μετὰ
τὴν ἄλλην. Τότε ἀντελήφθη πόσον ὑπέφεραν αἱ γυναῖκες ἐκεῖ-
ναι, ἀκούουσαι ἐνώπιον τρίτης καὶ μάλιστα δημοσιογράφου τὰ
ὀνόματά των, τὰ ὁποῖα εἶχον στιγματίσει μὲ τὰς πράξεις των,
τὰ ὁποῖα ἀναποσπᾶστως εἶχον συνδέσει μὲ τὴν τρομερὰν καὶ
φρικωδῆ ἱστορίαν τοῦ βίου των. Τὸ ὄνομα ἐκεῖνο τὰς ἀπέσπα
ἀπὸ τὸ σχετικῶς ἡσυχον καὶ γαλήνιον παρὸν καὶ τὰς μετέ-
φερεν εἰς τρομερὸν παρελθόν, εἰς τὰς στιγμὰς τῆς παραφρο-
σύνης, ἥτις τὰς ὠδήγησεν εἰς τὸ ἐγκλημα.

Καὶ τὸ πρὸς τὰ κάτω ἤδη ἐστραμμένον βλέμμα των ἐπρό-
διδε τὴν ταπείνωσιν καὶ ἀγωνίαν, εἰς ἣν ἔρριπτεν αὐτὰς ἡ ἀ-
μνησις τῶν πράξεων των καὶ αἱ παρὰ τὸ στόμα σχηματιζόμε-
νοι ρυτίδες ἐπρόδιδον τὴν ἐσωτερικὴν τῆς μετανοούσης ψυχῆς
καταιγίδα, καὶ ἡ ἐν γένει μελαγχολικὴ τῆς φυσιογνωμίας ἔκ-
φρασις τὴν θλίψιν καὶ τὴν ὀδύνην των.

Μεταξύ αὐτῶν ἰδιαιτάτην ἐντύπωσιν μοι ἐνεποίησεν ἡ Βέρδη, νέα καὶ ὠραία κόρη, μὲ τὴν πλουσίαν χρυσὴν κόμην της καὶ τὴν γραφικὴν χωρικὴν περιβολὴν της, καὶ ἑτέρα νεωτέρα αὐτῆς μάλιστα εἰκοσαετίας ἐπίσης χωρική, ἥτις καὶ ἐδιδάχθη ὡς καὶ αἱ ἄλλαι παρὰ τῶν κυριῶν ἀνάγνωσιν καὶ τὰ στοιχειώδη ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Ἡ πρώτη κατεδικάσθη, διότι ἐφόνευσεν τὸν βίαια διακορευσάντα αὐτὴν δικηγόρον Ζωντανὸν καὶ ἡ δευτέρα, διότι ἐφόνευσεν τὸ τέκνον της ὡς ἐγεννήθη, ἐγκαταλειθεῖσα παρὰ τοῦ μνηστῆρός της. Καὶ αἱ δύο ἀπέτινον ποινὴν δι' ὑπερτάτην ἐγκληματικὴν πράξιν καὶ αἱ δύο εἶχον τὰς χεῖρας βεβαμμένας δι' αἷματος, καὶ αἱ δύο, παιδιὰ σχεδὸν ἔτι ἔφερον ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς των τὴν ζῶν ἀνθρώπου. Καὶ ὅμως οὔτε ἡ μορφή, οὔτε ὁ τόνος τῆς φωνῆς, οὔτε ἡ ἐπὶ τέσσαρα ἡδὴ ἔτη διαγωγῆ των εἰς τὰς φυλακάς, οὔτε αἱ τῶν ἀναλαβουσῶν τὴν ἠθικοποίησιν των κυριῶν παρατηρήσεις προέδιδον φύσεις κακούργους.

Καὶ ἐνῶ ἤκουον ἀναγινώσκουσαν τὴν νεωτέρα νανίδα, λεπτοφυῆ, γλυκεῖαν, εὐεῖδῃ, συμπαθητικὴν ἰδέαν περιέργου ἐβασάνιζον τὸν νοῦν μου, καὶ αἰσθήματα ἀλλόκοτα ἐξηγείροντο ἐν τῇ καρδίᾳ μου. Ἄντι νὰ καταρῶμαι τὴν μικρὰν πρὸ ἐμοῦ παιδοκτόνον, κατηρώμην τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν, αἵτινες διὰ τῆς ἀστοργίας καὶ τῶν παραλόγων νόμων των ἄγουσι τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ ἐγκλημα. Τί ἄλλο ἐξήτει τὸ νέον αὐτὸ πλάσμα ἀπὸ τὸν κόσμον ἢ νὰ ἀφεθῆ νὰ ζῆσθαι ἡσυχος, εἰς τὸ χωρίον της, εἰς τὰ βουνά της, ἔστω καὶ πτωχὴ καὶ ἐρημος; Τί ἄλλο ἐξήτει ἀπὸ τὴν πατρίδα της ἢ νὰ τὴν προστατεύσῃ καταδικωμένην, νὰ τὴν σώσῃ κινδυνεύουσαν; Τί ἄλλο ἐξήτει ἀπὸ τὴν κοινωνίαν ἢ ὀλίγην συμπάθειαν καὶ οἶκτον καὶ δικαιοσύνην; Ἦτο ἄλλοτε ἄθωα καὶ αὐτὴ καὶ ἀγνή, ὡς ἅλα τὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας της. Ἄλλ' εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ εἶναι εὐμορφη καὶ τρυφερὰ, εἶχε τὴν ἀθωότητα νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν ἔρωτα, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὸ μέλλον.

Καὶ αἴφνης ἡμέραν τινα εὐρέθη ἐγκαταλειμμένη, κατησχυμένη, ἐρημος, μηκτυριζομένη εἰς τὰ ἱερώτερα τῶν αἰσθημάτων της παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός, ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον τῇ ὄψει τὴν συμπάθειαν καὶ προστασίαν του. Μόλις δεκαπενταετίας, ἐρημος, ὄρφανή, ἀπροστάτευτος, ἐγένετο μήτηρ. Τὸ ὄν ἐκεῖνο, τὸ ἐκ τῶν σπλάγγων της ἦτο ἡ ζῶσα εἰκὼν τοῦ ὀνειδούς καὶ τῆς ἀτιμίας της. Ἐν τῇ παραφορᾷ καὶ τῇ ὀδύνῃ της, ἐν τῷ πυρετῷ ἔως τοῦ τοκετοῦ της ἐφόνευσεν τὸ τέκνον της.

Καὶ ἰδοὺ αὐτὴ, τιμωρομένη ἤδη ὑπὸ τοῦ μητρικοῦ πόνου της καὶ μετανοοῦσα διὰ τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον ἔπραξε, σύρεται εἰς τὰς φυλακάς ὑπὸ χωροφυλάκων καὶ καταδικάζεται εἰς ὀκταετὴ ἐιρκτήν. Ὁ ἠθικός δὲ τῆς πράξεώς της ὑπεύθυνος, ὁ ὄρμος ἡδὴ ἀνὴρ, ὁ μὴ σεβασθεὶς οὔτε τὴν νεότητά, οὔτε τὸ κάλλος, οὔτε τὴν τιμὴν τῆς ἀτυχῆς κόρης, εἶναι ἐλεύθερος καὶ εὐτυχής, θεωρεῖται τίμιος ἀνθρώπος καὶ δικαιοῦται νὰ καταστρέψῃ ἡρωικώτατα τὴν εὐτυχίαν ὅσων ἄλλων νεανίδων θελήσῃ, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τῷ ζητήσῃ λόγον διὰ τὰς ἀπανθρωπούς καὶ ἐπονειδίστους αὐτὰς πράξεις του.

Μὲ ποῖον λοιπὸν δικαίωμα ἡ πολιτεία, ἥτις οὐδέποτε ἐδίδαξε τὴν χωρικὴν αὐτὴν κόρην τὰ καθήκοντά της πρὸς τε τοὺς ἄλλους καὶ ἑαυτήν, ἥτις οὐδέποτε ἐφρόντισεν νὰ τῇ ὑποδείξῃ ποῖον τὸ κακὸν καὶ παράνομον καὶ τὴν ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε τὸ καλὸν καὶ τὴν παροτρύνῃ εἰς αὐτό, μὲ ποῖον δικαίωμα ἡ πολιτεία αὐτὴ τὴν καταδικάζει; Μόνον λοιπὸν ὡς

κριτὴς αὐστηρὸς καὶ ἀμείλικτος παρίσταται ἡ πατρίς ἐν τῷ προτώφῳ τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δυστυχῶν, ἐρήμων καὶ ἀπροστατευτῶν τέκνων της καὶ ὅχι προστάτης, ὀδηγὸς καὶ σύμβουλος αὐτῶν; Μόνον δικαίωμα λοιπὸν ἐξασκεῖ αὐτὴ, καὶ οὐδέποτε ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ καθήκοντα ἅτινα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ;

Ὅλαι αἱ φυλακισμέναι εἶναι γυναῖκες τοῦ λαοῦ καὶ αἱ πλείστα ἐξ αὐτῶν χωρिकाί. Εἰς τί δ' ἄλλο νὰ ἀποδοθῶσιν αἱ ἐγκληματικαὶ τούτων πράξεις ἢ εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐγκατάλειψιν τῶν κατωτάτων κοινωνικῶν τάξεων; Ποῦ εἶναι τὰ σχολεῖα, ἅτινα ἡ πολιτεία χάριν αὐτῶν ἵδρυσεν καὶ ποῦ ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις, ἢ ἡ θρησκεία χάριν αὐτῶν διωργάνωσε; Ποῦ εἶναι οἱ ἰδικοὶ μας ἱεραπόστολοι, οἱ περιφερόμενοι εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία καὶ ἐπισκεπτόμενοι τὰς ἀγροτικὰς καλύβας πρὸς διὰδοσιν πρακτικῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν; Τίς ἐμερίμνησέ ποτε περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν δυστυχῶν αὐτῶν πλασμάτων, πλὴν τῶν ἐκμεταλλουμένων τὸν ἰδρωτὰ των ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ τὴν ψῆφόν των ἐν ταῖς ἐκλογαῖς; Ἄλλὰ τὰς ὑπάρξεις αὐτάς, ἃς ἡ μητριὰ πολιτεία καταστρέφει διὰ τῆς ἀσυνειδησίας της, ἃς ἡ Ἐκκλησία ἀδικαιολογητῶς ἐγκαταλείπει εἰς τὴν τύχην των καὶ αἵτινες μοιραίως ἄγονται εἰς τὸ ἐγκλημα, πάλιν ἡ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀγάπην γυνὴ ζητεῖ νὰ σώσῃ.

Εἶχον ἐκεῖ ἐνώπιόν μου δύο ἀληθεῖς ἱεραποστόλους, δύο εὐγενεῖς καὶ μεγάλας καρδίας, αἵτινες παραβλέπουσαι τὰς μωρὰς κοινωνικὰς προλήψεις τείνουσιν ἀνοιχτὰς ἀγκάλας πρὸς τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα. Τὰς ὥρας, ἃς ἄλλοι ὀμόφυλοι διαθέτουν εἰς διασκεδάσεις καὶ ἀπολαύσεις, αὐταὶ θυσιάζουν ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων, διδάσκουσαι αὐτὰς μητρικώτατα τὰ πρὸς ἑαυτὰς καὶ τὴν κοινωνίαν καθήκοντά των, παρέχουσαι ἐργασίαν, κανονίζουσαι καὶ ρυθμίζουσαι τὰ τοῦ βίου των μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας, εἰς ἣν αἱ κατὰδικαι μετ' ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης ὑποβάλλονται.

Ἀναλογιζομένη δὲ ὅτι εἰς τὸ ἔργον τῶν κ. κ. Στεκούλη καὶ Νάξου καὶ ἡ γλυκεῖα καὶ φιλάνθρωπος βασιλισσά μας τόσον λαμβάνει ἐνδιαφέρον, προεδρεύουσα αὐτοπροσώπως τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος καὶ μὴ ἀπαξιοῦσα νὰ κατέρχεται ἀπὸ τοῦ Ὑψηλοῦ Θρόνου της πρὸς τὰ δυστυχῆ αὐτὰ πλάσματα, ἡσθάνθη ἀληθῆ ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς καὶ διὰ τῆς γυναικὸς τελούμενον μέγα ἔργον τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἀπῆλθον δὲ ἀποκαμίζουσα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουν κακοῦργοι ἐξ ἐνστικτοῦ, ἀλλὰ θύματα μᾶλλον τῆς κακῶς λειτουργούσης κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἡμῶν μηχανῆς, θύματα, τὰ ὅποια πάλιν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν ἄευσσον τοῦ κακοῦ καὶ εἰσάγει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς ἢ χριστιανῆς γυνῆς, ἥς τὸ ἔργον ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ ἐνισχύῃ καὶ ὑποστηρίξῃ, ὡς ὁ Χριστὸς καὶ ἡ θρησκεία εὐλογεῖ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Η'.

Μόνη ἡ σχολὴ αὐτὴ, τῷ ὄντι, ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, καὶ ἐμπνέεται ἐξ αὐτοῦ, ὁποῖον ἐνυπάρχει ἐν τῇ

καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ αἵματι τοῦ λαοῦ. Μόνη αὐτὴ μεταχειρίζεται γλώσσαν ἐννοουμένην ὑπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος· ἄρα αὐτὴ μόνη δύναται νὰ παραγάγῃ ποίησιν ὄντως ἐθνικὴν.

Πόσον ἄρα γε θὰ διαρκῆσῃ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐκκαθαρίσεως ἅμα καὶ ἀναγεννήσεως. ἴσως ἤθελεν εἶσθαι τολμηρὸν ν' ἀποφανθῆ τις περὶ τούτου· ἀλλ' ἐὰν πάντες συνέπραττον καὶ ἐὰν τὸ Πανεπιστήμιον συγκατετίθετο νὰ παράσχῃ τὴν εἰλικρινῆ καὶ πλήρη ὑποστήριξιν τοῦ ἡδυνάτο τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ συντελεῖτο ἐντὸς σχετικῶς βραχέος χρόνου.

Ἡ ὑποστήριξις τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπιμένομεν εἰς τοῦτο, θὰ ἦτο πολὺτιμος, καθ' ὅσον κέκτηται σπουδαῖα προσόντα. Πρῶτον μὲν ἡ πνευματικὴ καὶ φιλολογικὴ κίνησις εἶναι συγκεντρωμένη εἰς χεῖρας αὐτοῦ, τὸ δὲ γόητρόν του διατηρεῖται σχεδὸν ἀνέπαφον. Ἐντὸς δεκαετηρίδος μόνον θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπισπύσῃ, εἰς καταπληκτικὸν βαθμὸν, τὴν ἐσωτερικὴν ἐργασίαν, ἣν οἱ νεαροὶ ποιηταὶ θὰ εἶχον νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐν ἑαυτοῖς, ὅπως ἀνεύρωσι τὴν πολὺτιμον ἑλληνικὴν πηγὴν, ἵνα τὴν χρησιμοποίησωσι. Τὸ ἔργον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ἐλάχιστον· θὰ ἤρκει νὰ κανονίσῃ συνετῶς τοὺς διαγωνισμοὺς· νὰ προσδιορίσῃ τὰ πραγματευθησόμενα θέματα, ἀντὶ ν' ἀφίνη αὐτὰ εἰς τὴν ἐλευθεράν ἐκλογὴν τῶν διαγωνιζομένων· νὰ περιορίσῃ τὴν ἔκτασιν τῶν θεμάτων, ἄπερ θὰ εἶδιδε· νὰ προκαλέσῃ μελέτας, ἀναγνώσματα, διατριβὰς ἐπὶ τῶν Κλεφτικῶν ποιημάτων, ἅτινα φαίνονται ἡμῖν κατάλληλα, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῆς ἀναγεννήσεως. Ἐπὶ τέλους, καὶ πρὸ πάντων ν' ἀποσύρῃ τὴν κατὰ τῆς δημόδους γλώσσης καταδικην, καὶ μάλιστα μέχρι τινὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς εὐνοίαν τῶν λογίων.

Ἡ γλώσσα λαοῦ τινος δὲν ἀποχωρίζεται τῆς διανοίας καὶ τοῦ πνεύματός του. Ἐὰν τὸ πνεῦμα εὐρύνηται συλλαμβάνον νέας ἰδέας, ἐὰν ἡ διάνοια αὐτοῦ τελειοποιῆται καὶ φωτίζεται, ἡ γλώσσα παρακολουθεῖ τὴν πρόοδον αὐτῆν· αὐξάνεται, πλουτεῖται, λεπτύνεται, καθάιρεται, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν συγγραφῶν ἐπιθυμούντων νὰ εἶναι σαφεῖς, ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἀμφιλογίαν καὶ νὰ ἐκφράζωσιν ὀλοκλήρως τὴν ἰδέαν των· εἶναι φλοῖός, ὅστις πλατύνεται κατὰ λόγον τῆς αὐξήσεως τοῦ δένδρου.

Τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς λαὸν τινα ἐτοιμὴν γλώσσαν, ἐνῶ κέκτηται ἡδὴ ἰδίαν, ἐπὶ προφάσει, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι ὀρθή, εἶναι ματαιοπονία, παραβίασις τοῦ πνεύματός του, ἀπόπειρα κατὰ τῆς ἐνδομύχου αὐτοῦ ἀναπτύξεως ἀναστολὴ τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ προόδου, καθ' ὅσον ἀναγκάζεται νὰ παλαίῃ κατὰ τῶν νέων λέξεων, ἐνῶ εἶχεν ἀνάγκην ν' αὐξάνῃ τὸ κεφάλαιον τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα ὀφείλει νὰ ἐκφράξῃ.

Ἐὰν τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, ἀντὶ ἀκαδημαϊκῆς καὶ τεχνητῆς γλώσσης, παρεδέχετο τὴν καθ' ἑαυτὴν τὴν Ἑλλάδα κοινήν, τὴν γλώσσαν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος σχολῆς, ἡ γλώσσα αὐτὴ θὰ εἶχεν ἡδὴ προαχθῆ εἰς μέγαν βαθμὸν τελειοποιήσεως· οἱ λόγοι καὶ οἱ φιλόλογοι θὰ προσέθετον νέας λέξεις, νέους τύπους, ὅπως ἐκφράζωσι τὰ διανοήματα αὐτῶν, θὰ διεργήνουσι τοὺς περιορίζοντας αὐτὴν φραγμούς. Τὰ ὅρια ἅτινα διεγράψαμεν ἡμῖν μᾶς ἐπιβάλλουσιν ἀποχὴν ἀπὸ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ γλωσσικοῦ τούτου ζητήματος, καὶ τοιαύτην ἐνδιαφέροντος ἡμῶν.

Ὡς παρετηρήθη ἡδὴ, εἴτε περὶ γλώσσης, εἴτε περὶ ποιή-

σεως πρόκειται, προσκρούομεν πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἀναγκάζομεθα ν' ἀντιτασσώμεθα εἰς τὰ ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα, ἅτινα προήγαγε καὶ παράγει εἰσέτι. Πολὺ ὅμως ἀπέχομεν τοῦ νὰ παραγνωρίζωμεν τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ προθέσεις· Γινώσκωμεν κάλλιστα ὅποσον ποθεῖ νὰ δοξάσῃ τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι ἐὰν ἐπεδόθη εἰς τὸ νὰ καθάρῃ τὴν γλώσσαν, τοῦτο ἔπραξε μόνον καὶ μόνον, ὅπως ἀνυψώσῃ αὐτὴν ἐπὶ πρωϊώτερον καὶ ταχύτερον. Πεποίθημεν, ὅτι ἡ προσφιλεστέρη αὐτοῦ φιλοδοξία ἤθελεν εἶσθαι νὰ συντελεθῇ εἰς τὴν παραγωγὴν μεγάλης νεοελληνικῆς φιλολογίας, καὶ πιστεύομεν τοσοῦτον εἰς τὰ αἰσθήματά του, τὴν προτροπικὴν δύναμιν καὶ τὴν φιλοπατρῶν αὐτοῦ, ὥστε ἐκλιπαροῦμεν αὐτὸ νὰ ἐξέλθῃ τῆς πλάνης. Πιστεύομεν δὲ ἀδιστακτῶς, ὅτι ἐὰν θέλῃ, ὁ αἰὼν οὗτος θὰ τελειώσῃ διὰ τῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι ἔργων ἐναμίλλων τῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Εὐφρασία Κετσία

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΟΥΣΑΣ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἰδοὺ, νέα μου φίλοι, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν φθάνει εἰς τὴν ἀκμὴν του καὶ πάλιν ὁ κοινωνικός βίος, ὁ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κοσμικός. Δὲν θὰ συζητήσω βεβαίως ἐνταῦθα περὶ τοῦ τόσον σοβαροῦ ζητήματος, τῆς συνεχῆς μετὰ τοῦ κόσμου συναστροφῆς καὶ τῶν ἀτόπων, ἅτινα αὐτὴ παρουσιάζει. Εἴθε ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν γονέων, οἵτινες, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι εἶναι σώφρονες καὶ προβλεπτικοὶ καὶ οἵτινες θὰ κανονίσουν τὸν βίον ὑμῶν, ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον, γνωρίζοντες νὰ συμβιβάσωσι κοινωνικὰς τινὰς ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ διευθύνωσι σοβαρῶς τὸν βίον ὑμῶν.

Ἐχετε λοιπὸν ἐνώπιόν σας ἐπισκέψεις, ὑποδοχὰς, διασκεδάσεις, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπεται, ὅπως αὐταὶ πληρῶσι τὸν βίον σας, ἀπασχολῶσι τὰς σκέψεις σας, ἐν μιᾷ λέξει, νὰ σᾶς ἀπορροφῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου. Ἀπαραίτητον μάλιστα εἶναι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν πλείστας ὥρας διέρχεσθε εἰς τὸν κόσμον, νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσαν ματαιότητα καὶ ἐλαφρότητα, ὅπως μὴ τὸ πνεῦμα, ἡ καρδία καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ καλά ἐξεις καὶ διαθέσεις ὑμῶν προσβληθῶσι καὶ μολυνθῶσιν.

Ὡς εἰς τὰ νοσώδη κλίματα λαμβάνομεν τονικὰ καὶ ἀντιπυρετικά, φαντασθῆτε, ἐπίσης τὸν κόσμον, ὡς τόπον, εἰς ὃν αἱ ἰσχυρότεραι ἠθικαὶ ὑγείαι ἀλλοιοῦνται ἢ κλονίζονται. Ἡ ματαιοφροσύνη, ὁ ἐγωϊσμός, ὁ πόθος τοῦ ἐπιδεικνύεσθαι, ὁ ἔρωσ τῆς πολυτελείας, τὸ πάθος τῆς ἡδονῆς εἶναι τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν διαρκῶν δαπανῶν, τῶν περὶ ἀμφίσεως ἀπασχολήσεων, τῶν συνδιαλέξεων ἐκείνων τῶν ἐλαφρῶν, τῶν ματαιῶν, τῶν ἀνοήτων, τῶν τόσων ἀσπλάγγων, χάνει τις τὴν συνήθειαν τοῦ διέρχεσθαι χρησίμως τὸν καιρὸν, χάνει τὴν συνήθειαν τῆς ἐργασίας, τῶν σεμνῶν ἀπολαύσεων τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.

Ἐπάρχουν ἐν τούτοις δύο ἀσφαλῆ μέσα, ὅπως ἀντισταθῆ τις εἰς τοὺς κοσμικοὺς πειρασμοὺς ἢ μελέτη ἀπ' ἐνός, ἢ φιλανθρωπία ἀπ' ἑτέρου. Αὐταὶ θὰ εἶναι τὰ ἀντιπυρετικά καὶ τονωτικά ὑμῶν, τὰ ἀντισηπτικά, ἅτινα θὰ σᾶς βοηθήσωσι νὰ διέλθητε ἀκινδύνως τὴν ὑπὸ ἀπεχθῶν μικροσκοπικῶν μικροβίων βεβαρυμένην ἀτμόσφαιραν. Ἀναγινώσκετε. Ἐκλέξατε ἠθικὸν τι

βιβλίον, διδακτικόν, ὅπερ ὑφοῖ τὸ πνεῦμα ἡμῶν εἰς σφαιραν ὑγιᾶ καὶ ὑψηλῆν, ἐμποδίζον αὐτὸ νὰ καταπέσῃ εἰς πράγματα ἐπιπόλαια. Ὅσον ἀπησχολημένοι καὶ ἂν εἴσθε, δύνασθε πάντοτε νὰ ἀφιερῶσθε μίαν ὥραν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Καὶ ἂν θέλετε, ὅπως αἱ ἀναγνώσεις αὐταὶ ὡσιν ἐντελῶς καρποφόροι, λαμβάνετε σημειώσεις. Εἶναι αὕτη ἕξις, δι' ἧς διακτρεῖ τις ὅ, τι μανθάνῃ καὶ ἦτις ἐπὶ πλέον ἐξασκεῖ παραδόξως τὴν κρίσιν. Ζωγραφίζετε, καλλιγεγεῖτε τὴν μουσικὴν. Ταῦτα εἶναι χρήσιμα ψυχαγωγικὰ ἔργα ἀναπαύοντα ἀπὸ τὸν κοινωνικὸν θόρυβον.

Τὸ ἕτερον ἀντίδοτον, τὸ ἔτι ἀσφαλέστερον, εἶναι ἡ φιλοanthropia. Ἐὰν αὕτη εἶναι πάντοτε καθήκον, πόσον τοῦτο εἶναι ἐπιβλητικώτερον καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ψῦχος καὶ ἡ ἀργία αὐξάνουν τὰς δυστυχίας τῶν πτωχῶν. Ἄλλ' αὕτη εἶναι προσέτι ἀνάγκη τῆς καρδίας καὶ εἶναι εὐγενὲς νὰ εἶναι τις μᾶλλον φιλόanthropos, ὅταν διασκεδάζῃ, ὅταν ἐξοδεύῃ πλειότερα διὰ τὴν ἀμφιεσίην του, ὅταν παρατάσῃ πρὸ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν πτωχῶν πολυτέλειαν καὶ ἐορτάς, αἰτινες ἐξεγείρουσι συχνότατα τὸν φθόνον καὶ τὴν πικρίαν ἐκείνων. Ἐργασθῆτε δι' αὐτούς. Θυσιάσατε ἀχρηστον ἐπίσκεψιν, περιττὴν συνουσίαν, κἄτι τι καὶ αὐτῆς τῆς ἀναπαύσεως ἢ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν ἀκόμη, ὅπως κατασκευάσῃτε ἀσπρόρουχα διὰ μικρὰ ὄργανα ἢ θερμὰ ἐνδύματα. Κάμετέ τι καλλίτερον ἀκόμη. Λάβετε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας πτωχὴν τινα ἢ ἀσθενὴ οἰκογένειαν, ἣν θὰ μεταβαίνητε νὰ ἐπισκέπτησθε, νὰ ἀνακουφίζητε, νὰ παρηγορῆτε ὀλίγον. Μοὶ διηγούντο πρὸ τίνος περὶ πτωχῆς τίνος καὶ πασχούσης κόρης, ἣτις ἐδέχετο μετὰ σχετικῆς εὐγνωμοσύνης τὰ φάρμακα καὶ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια τῇ προσεφέροντο, ἀλλ' ἦτις συγκινητικὰ ἔχουσε δάκρυα, καθ' ἣν ἡμέραν φιλόanthropos ἐπισκέπτεται τῇ ἔφερον ἄνθη ἐκ τοῦ κήπου της.

Ἰδοῦ, νέαι μου φίλαι, ἔργα, ἅτινα θὰ σᾶς ἐμποδίσωσι νὰ σκληρυνθῆτε καὶ νὰ καταστῆτε ματαιόφρονες ἐν τῇ κοσμικῇ τῶν αἰθουσῶν παλαιστῶν. Δοκιμάσατε καὶ θὰ αἰσθανθῆτε, ἀναμφιβόλως, μεγάλας καὶ ἐνδομύχους ἡδονάς.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 2 Δεκεμβρίου 1895.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Τοῦλα Α. Κόκκαλη

ΠΤΩΧΟ ΧΑΜΟΜΗΛΙ

Ἐκεῖ κάτω, εἰς ἓνα μικρὸ λιβάδι, λιβάδι καταπράσινο, χλοημένο, δροσερὸ, γεμάτο ζωὴ, ἀλλὰ μικρόν, πολὺ μικρόν, περιωρισμένον ἀπὸ τὰ μικρὰ παληόσπιτα τῆς ἀκροτάτης συνοικίας τῆς πόλεως, τὰ ὅποια τὸ ἔσφιγγον, ὅπως ὁ στηθόδεσμος, τὰ ὅποια τοῦ δέικοπον τὸ χρῶμα, τὴν ἔκτασιν τῆς ζωηρᾶς εἰκόνας, τὴν ὁποίαν παρίστα, ὅπως τὸ πλάσιον ὠραίου σκαριφήματος, εἶχε τολμήσει ν' ἀνθήσῃ, εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀνοίξῃ ἓνα μικρὸ χαμομήλι!

Ὅλα γύρω του μικρὰ ὄλα πρωτογαλμένα. Ὅλα μικρὰς ρίζαις, ρίζαι ἀσθενικαί. Ὅτι εἶχον προβάλλει ἀπὸ τὴν δροσιμένην γῆν, ὅτι εἶχον δεχθῆ μετὰ τόσων ἡμερῶν κακοκαιρίαν χιλίας εὐεργετικὰς ἀκτίνων καὶ ὑπὸ τὸ θάλασπος τῶν ἀνεπτύσσοντο, ὑπὸ τὴν θερμότητά των ἐμεγάλων. Κανὲν ὅμως δὲν εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀνθήσῃ. Ὅλα μικρὰ, ὄλα πράσινα, ὅπως εἶναι ὄλα τὰ τρυφερά, τὰ πρωτογαλμένα. Μόνον ἐκείνη ἡ μικρὴ χαμομηλιά ἐβιάσθη. Τὴν ἐβέρμαναν πολὺ αἱ ἀκτίνες, τὴν ἔλουσαν, τῆς ἔδωσαν δυνάμεις, θάρρος, ἀπόφασιν καὶ τὴν ἄλλην

ἡμέραν, ὅταν πάλιν ξαναβῆκεν ὁ ἥλιος, αὕτη τοῦ ἐδείκνυε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ σχισμένα τὰ ἀκτινωτὰ φύλλα της καὶ ἓνα μικρὸ, πολὺ μικρὸ, ἓνα ἀσθενικὸ χαμομήλι!

Πτωχὸ χαμομήλι!

**

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ χαμομηλιά ἦτο ἔξω τρελλή. Ἐζητιάνευε ἀκτίνας ἀπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἤθελε νὰ ροφήσῃ ὅλην τὴν δροσιὰ ἀπὸ τὴν γῆν διὰ νὰ τὴν χάρισῃ εἰς τὸ μικρὸ χαμομήλι. Καὶ ἐκεῖνο κάτω ἀπὸ τὰ χεῖδια τῆς χαμομηλιάς, κάτω ἀπὸ τὰς θωπείας τῶν ἀκτίνων ἔφρισεν ἡδεώς, καὶ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν καταφύτιστον, τὸν ὀλογάλανον οὐρανόν, ἐνῶ τὰ λευκά, τὰ μικρὰ, τὰ διαφανῆ ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν πέταλά του ἐτανύοντο μεθ' ἡδύπαθείας ἐκῶθεν τῆς φιλοστόργου ρίζης.

Ὅταν μάλιστα ἐκεῖ κοντὰ τὸ μεσημέρι ἐδέχθη καὶ τὴν ἐπίσκεψιν μιᾶς μικροσκοπικῆς μύγας, ἡ ὁποία—θὰ σᾶς τὸ πῶ—ἐβόμβει ἀδιακόπως ἅμα τὰ μικρὰ διαφανῆ περὰ τῆς ἐκινουῦντο ὁμαλῶς ἄνωθεν τῆς κιτρίνης καρδίας τοῦ παλλεύκου χαμομηλιοῦ, αὐτὸ ἔξω τρελλὸ ἐλιγώνετο, ἅμα ἡ μυγίτσα μὲ τὴν μικρὴ—μικρὴ προβοσκίδα της ἐζήτηε νὰ ροφήσῃ τὸ μέλι του! Τὸ μέλι ἐνὸς χαμομηλιοῦ! Αὐτὸ ἐνόμιζεν, ὅτι εἶχε μέλι καὶ τρέμον ἐκ τῆς συγκινησεως, μόνις κρατούμενον ἐπὶ τοῦ ἀσθενικοῦ του μίσχου, ἐδέχετο ἐν στιγμαῖς ἐκτάκτου ἀπολαύσεως τὰς τρυφεράς τῆς μυγίτσας περιπτύξεις.

Πτωχὸ χαμομήλι! Ἐνόμιζεν, ὅτι κἄτι τι εἶναι, ὅτι ἔχει μέλι, ὅτι ἔχει ζωὴν. Ὅχι! ἦτο κἄτι τι. ἦτο τὸ πρῶτον χειμωνιατικὸ χαμομήλι!

**

Ἐκεῖ κάτω εἰς τὸ μικρὸ λιβάδι, εἰς τὸ καταπράσινο καὶ χλοημένο, τὸ δροσερὸ καὶ γεμάτο ζωὴ εἶχα τρέξει τὸ πρῶτον. Πῆγα καὶ ἐγὼ καὶ τὰ εἶδα ὄλα αὐτά. Εἶδα τὸ μικρὸ χαμομήλι, εἶδα τὴν μικρὴν χαμομηλιάν, εἶδα τὴν μυγίτσα, τὸ εἶδα ἀνοιγμένο, συγκινημένον, ὑποτρέμον, φρίσσον ἐξ ἡδονῆς καὶ τὸ συνεπᾶθησα. Γιατί εἶπα μέσα μου:

— Πόσαις ψυχαῖς δὲν μοιάζουσι ὡς αὐτὸ τὸ χαμομήλι, πόσαι δὲν ἐβιάσθησαν ν' ἀνοίξουν ὑπὸ τὴν θαλπωρὴν τοῦ ἀπατηλοῦ χειμερινοῦ ἡλίου, πόσαι δὲν ἠσθάνθησαν τὴν ἡδέϊαν ἐκείνην φρικίαν τοῦ χαμομηλιοῦ ὑπὸ τὸν βόμβον τῆς χνουδωτῆς μυγίτσας, πόσαι δὲν ἐζήσαν ἔξω τὸ μικρὸ χαμομήλι; Καὶ τὸ συνεπᾶθησα.

Ἐξὼ τὸ εἶδα ἔτσι εὐτυχημένον ἠρκέσθη μόνον νὰ τὸ θαυμάσω. τὸ εἶδα πολλὴν ὥραν, τὸ ἐβόηθησα ν' ἀναπτυχθῇ, καὶ ἐτράβηξα πέρα—πέρα μὴ μὴ μεγάλη, μὴ κοπερὴ πέτρα. Δὲν γνωρίζω ὅμως ἀκόμη διατί δὲν μοῦ ἤρρεσε τοῦ μικροῦ χαμομηλιοῦ ἡ μικρὴ ἱστορία. Μοῦ κρατοῦσαν τὴν ψυχὴν μερικοὶ φόβοι ἐντελῶς ἀόριστοι, κἄτι ὑποψία θλιβεραὶ πολὺ θλιβεραί, τόσον ὥστε δὲν ἤθελα νὰ τὰς συλλογίζωμαι. Δὲν ἤθελα ἀκόμη οὔτε ν' ἀφίσω τὸ πτωχὸ μου χαμομήλι. Ἐφοβούμην μὴ σβύσῃ, μὴ λυώσῃ ἅμα ζεσταθῇ πολὺ, μὴ τὸ φάγουν ἡ χνουδωταῖς μυγίτσαις, μὴ σβύσῃ ἐντελῶς, γιατί ἦταν ἔξω κέρινον, ἦταν ψεύτικο. . . . .

Καὶ τὸ ἀπόγευμα πῆγα πάλιν ἐκεῖ κάτω εἰς τὸ μικρὸ λιβάδι, εἰς τὸ καταπράσινο λιβάδι καὶ χλοημένο, τὸ δροσερὸ καὶ γεμάτο ζωὴ, ἐκεῖ ποῦ εἶχα τρέξει τὸ πρῶτον. Ἐκεῖ εἰς τὸ μικρόν πολὺ μικρόν, τὸ περιωρισμένον ἀπὸ τὰ μικρὰ παληόσπιτα τῆς ἀκροτάτης συνοικίας τῆς πόλεως. Ἐζήτησα πάλιν εἰς τὴν

γωνίαν τοῦ λιβαδιοῦ τὴν μικρὴ χαμομηλιά μὲ τὸ μικρὸ της χαμομήλι! Πουθενά! Μόνον εἰς τὴ θέσι ποῦ ἦτο τὸ πρῶτον εὑρον τὸν τόπον ἐνός μεγάλου ὑποδήματος. Αὐτὸ εἶχε περάσει ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἀνθισμένο χαμομήλι. τὸ εἶχε πατήσῃ πολὺ σκληρὰ τὸ χονδροπάπουτσο καὶ μόλις κατάρθωσα νὰ γνωρίσω τὰ λερωμένα ἀπὸ τῆς λάσπαις κάτασπρα πέταλά του. Εἶχαν μισοταφῆ εἰς τὴ γῆ. Ἐζήτησα νὰ τὰ σηκώσω, ἀλλὰ τὸ πέλαμα τοῦ χονδροκαμωμένου παπουτσιοῦ τοῦ εἶχε λυώσει τὸν ἀσθενικόν, ἔξω δεκανίκι μίσχου του, καὶ ἅμα τὸ ἐσήκωσα μοῦ ἔμεινε εἰς τὸ χέρι! Τὸ ἐφύλαξα μέσα εἰς τὸ μικρὸ μου πορτοφολάκι. Ἐνόμιζον, ὅτι θὰ τὸ διετήρουν ἐκεῖ μέσα καὶ θὰ τὸ διηλώνον μὲ τὰ φιλήματά μου. Ἐκαμα λάθος. Ὅταν ἦνα ἔξω ἐκ νέου τὸ μικρὸ μου πορτοφολάκι αὐτὸ εἶχε ξεψυχίσει. ἦτο παγωμένο, κατακίτρινο καὶ μαραμμένο!

**

Θὰ θέλετε νὰ μάθητε καὶ γὰρ τὴν χνουδωτὴ μυγίτσα! Οὐτε κἂν ἐζήτησα νὰ μάθω. Ὑποθέτω ὅμως νᾶμεινε λίγαις ἡμέραις χωρὶς λουλοῦδι! λίγαις ὅμως γιατί ἔπειτα ἅμα ξαναπῆγα εἰς τὸ μικρὸ λιβάδι, εἰς τὸ καταπράσινο καὶ χλοημένο, εἰς τὸ δροσερὸ καὶ γεμάτο ζωὴ εἶχαν ἀνοίξει χίλις ἀφράτα χαμομήλια μαζῇ μὲ ἀνεμώναις. Σὲ κάποιον μέσα θὰ ζούσε καὶ ἡ χνουδωτὴ μυγίτσα.

Πτωχὸ μου χαμομήλι!

Ἐλένη Ἀνδριοπούλου

ΕΥΧΗ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ὅποιος ὡσφράνθη τῆς ζωῆς τὸ τρυφερὸ θυμάρι, καὶ τ' ἄσματά της ἀκουσε ποῦ ψάλλει ἀρμονικὰ. ὅλες ἡ μέραις τοῦ Θεοῦ εἶνε γεμάτες χάρι, καὶ ὅλες μεθ' ὅντε τὴν καρδίαν μ' ἀρώματα γλυκά.

Μὰ εἶν' καὶ μέραις ποῦ ἡ καρδιὰ πετᾷ σὲ θεῖα ὕψη καὶ αἰσθάνεται σὲ πέλαιος πῶς πλεῖ γαλανό, μέραις ποῦ δὲν ἀκούεται παράπονον καὶ θλίψι, μόντε θαρρεῖ πῶς μέσα της κλείει τὸν οὐρανόν.

Σὲ τέτοιαις μέραις ἡ καρδιὰς εἶνε ἀδελφωμένες, καὶ ὅλοι γὰρ τὸν πλοῖον τοῦ ἐκφράζουσι εὐχὴ, ὅλες τοῦ κόσμου ἡ χαρὲς εἶνε ἐστὴ γῆ σταλμένες, καὶ ὅλων τὰ χεῖλη ἔτοιμα εἶνε γὰρ προσευχῇ.

Σὲ τέτοιαις μέραις τοῦ αἵματος καὶ ἐμῆς τὴν χαυδέμενῃ καὶ τρυφερῇ καρδοῦλά μας ἔστα στήθια νὰ χτυπᾷ, καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς νὰ βγαίῃ ἀγασμένη εὐχὴ γεμάτη δάκρυα ἀγάπης χαρωπά.

Σὲ σᾶς ποῦ μᾶς χάρισαιτε ζωὴν, νιότην δροσιάν, καὶ μὲ κλωστή ἐπλέξατε τῆς μέραις μας χρυσοῦ, σὲ σᾶς μὲ πόνο εὐχεται καὶ διὰ στοργῇ γεμάτη, νὰ σᾶς χαρίῃ ὁ Θεὸς ὕψαι περισσῇ.

Εἶθε, γοεῖς μου, πάντοτε νὰ βραῖνῃ τὴ ψυχὴ σας τὸ χαμογέλιο τῆς χαρᾶς, τοῦ οὐρανοῦ δροσιάν, εἶθε ἀχτίνα ὀλόρωτη νὰ στέφῃ τὴ ζωὴ σας, καὶ νὰ σᾶς βροῖσῃ εὐτυχεῖς πάντ' ἡ πρωτοχρονιά.

Ἐν Κωνσταντινῇ 1 Ἰανουαρίου 1895.

Χαρίκλεια Κορακίδου.

ΛΕΩΝΙΑ Δ' ΩΝΕ

Ὑπὸ διπλοῦν τίτλον εὐρίσκεται τὸ ὄνομα τῆς Λεωνίας Δ' Ὡνὲ μεταξὺ τῶν διασήμων γυναικῶν Ὡς ταξιδιώτιδος καὶ ὡς συγγραφέως. Ἐγεννήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Παλινορθώσεως. Μητρώθεν κατήγετο ἐξ εὐγενοῦς οἴκου τῆς Πικαρδίας ὁ πατὴρ της Θ. Ὡνὲ, καταγόμενος ἐκ Κουεβέκης, ἀπέθανε ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ δεσποινὴς Ὡνὲ, νεωτάτη ὑπανδρεῦθη ζωγράφον τινὰ Μ. Βιάρ, ὅστις παρέλαθεν αὐτὴν μετ' αὐτοῦ εἰς τινα ἐπιστημονικὴν ἐκδρομὴν, κατὰ τὰς βορείους χώρας. Ἐγραψε συνοπτικῶς ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τούτου. Τὰ πρῶτά της δοκίμια ὑπῆρξαν ἐπιστολαί.

Ἰδοῦ πῶς περὶ αὐτῆς ἀποφαίνεται ὁ Ἐδμόνδος Ἀβού, ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως» μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ συγγράμματος αὐτῆς, «Ταξείδιον μιᾶς γυναικὸς εἰς Σπετσβοῦργον.»

«Ἡ βασίλισσα τῶν Γάλλων περιηγητῶν, ἐὰν ὁ νομὸς οὗτος λαὸς ὑπέκυπτεν εἰς τὴν μοναρχίαν, θὰ ἦτο μία ὠραία καὶ πνευματώδης περιηγήτρια, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Leonia Ὡνὲ*.»

Ἡ Κυρία Ὡνὲ ἐπεχείρησε τὸ εἰς Σπετσβοῦργον ταξείδιον, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιστημονικῆς ὀπισθοβουλίας, καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλπίδος νὰ ἀναγραφῇ τὸ ὄνομά της μετὰ τοῦ τῶν ἐξερευνητῶν τοῦ κόσμου.

Ἐπεχείρησε ταξείδιον τολμηρότερον καὶ μακρότερον τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἀργοναυτῶν, δίχως νὰ ἔχη νὰ κατακτήσῃ οὔτε τὸ ἐλάχιστον χρυσοῦν δέρας. Διατί λοιπὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον, ὅπερ καὶ τοὺς ἄνδρας τρομάζει; Ἰσως τὸ ἔκαμε μόνον διὰ νὰ ἐκπλήξῃ, διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἐν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν ἀνδρῶν.»

Ἡ Κυρία Ὡνὲ μάτην θὰ γείνη καλλιτέχνις καὶ φιλόσοφος. Καλλιτέχνις διὰ νὰ ὀμιλῇ μὲ τὸν Τορβάλδσεν· φιλόσοφος διὰ νὰ συνδιαλέγηται μὲ τὸν Οὐμβόλδ. Εἶναι γυνή, καὶ πρὸ πάντων Παρισινή. . .

Τὸ παρισινὸν τοῦτο ὕφος, ὅπερ δίδει εἰς ὄλα τὰ πράγματα, προσθέτει κἄτι τι τὸ πρωτότυπον εἰς βιβλίον ἐν πᾶσι διακρινόμενον. Ἄλλ' ὅ, τι θὰ αἰσθανθῶσι ζωηρότερον οἱ ἀναγνώσται, εἶναι, σκηναὶ τινος οἰκιακαί, ἐπεισόδια ἀπλᾶ καὶ συγκινητικὰ. Ἡ συγγραφεὺς ἔχει τὸ τάλαντον νὰ αἰσθάνηται ζωηρῶς τὰ πράγματα, καὶ τὸ αἰσθημὰ της τοῦτο νὰ κάμνη καὶ τοὺς ἀναγνώσταις της νὰ τὸ αἰσθάνωνται.

Δὲν χρειάζεται ἡ ἐν τίποτε. Μία ἀνθοδέσμη, ἐν ἐγχειρίδιον, εἰς ψιττακός, μία συνομιλία μετὰ ναυτῶν, διὰ νὰ γεννηθῇ στοιχεῖον, τῆς ἐπιδρώσης αὐτῆς συμπαιδείας.»

Ἡ ἀνά τοὺς πάγους τοῦ Σπετσβοῦργου ἐκδρομὴ αὕτη τῆς Κας Ὡνὲ, τὴν θέτει μεταξὺ τῶν μοναδικῶν, καὶ διασημοτέρων περιηγητριῶν. Ποτὲ γυνὴ πρὸ αὐτῆς δὲν τὸ ἐπεχείρησε, καὶ μέχρι τότε αἱ χῶραι τῶν πόλων ἔμεινον ἀνεξερευνητοί, τούτ' ἄριστον παρὰ τοῖς Γάλλοις. . . Αἱ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ Ἐδμόνδου Ἀβού εὐφημηθεῖσαι ιδιότητες τῆς Κυρίας Ὡνὲ ὡς συγγραφέως πιστοποιοῦνται καὶ ἐν τοῖς μετέπειτα ἔργοις αὐτῆς. Ὁ Γάμος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, Μία ἐδίκησις, Στεγαρίνη, Ἡ κληρονομία τοῦ Μαρκεσίου Ἐλογγῶ, Οἱ μνηστῆρες τῆς Μάρθας, φημισθέντα ἀληθῶς μεταξὺ τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων. Συνέγραψε καὶ δρᾶμα συγκινητικόν ὑπὸ τὸν τίτλον James Osborn, τὸ ὅποιον παρεστάθη ὑπὸ τῆς διασήμου καλλιτέχνιδος Λουκίας Μαβίρ.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Βασιλικὴ Κυρακίδου.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Εορτήν χαρῶς καὶ τιμῆς ἐτέλει τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιατῶν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἠυδόκησε νὰ τιμῆσθαι δι' ἐπισκέψεώς της αὐτὸ, σκορπίζουσα παρηγορίαν καὶ χαρὰν εἰς τὰς δυστυχεῖς, ὑπάρχεις τὰς δικαιωμένους ἐν αὐτῷ.

Τὶς ἀγνοεῖ τὴν αἴγλην καὶ ἀκτινοβολίαν ἣν διαχέει ἡ εὐεργετικὴ τῆς Βασίλισσας παρουσία εἰς τοὺς πάσχοντας, καὶ τίνα δὲν ἐκπλήσσει ἡ ἰδιαιτὴν στοργὴ καὶ τὸ φίλτρον, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μεγαλειότης αἰσθάνεται διὰ πάντα ἀσθενῆ;

Αἶ ἐν τῷ Ἀσύλῳ πάσχουσαί μας, αἵτινες δὲν εἶχον κἄν ὄνειροπόλησιν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, μίαν ἐν τῷ πλήρει πόνου καὶ ὀδύνης διαρρέοντι βίῳ των ἀριθμοῦσιν ἡμέραν τελείας εὐτυχίας, τὴν ἡμέραν τῆς πρὸς αὐτὰς ἐπισκέψεως τῆς καλῆς Βασίλισσας μας. Εἶναι ἡ γλυκεῖα παρουσία της, ἥτις τὰς ἔκαμε νὰ λησμονήσουν τοὺς πόνους των, νὰ παύσουν σκεπτόμεναι τὰ δεινὰ των.

Καὶ ἀπερχομένη ἀφῆκεν ὀπισθὲν της ὡς ἀκτῖνα φωτεινὴν, ἥτις ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θὰ φωτίζῃ τὸν σκοτεινὸν καὶ ἄχαριν βίον τῶν εἰς ἰσόβιον πόνον καταδικασμένων αὐτῶν ὑπάρξεων, αἵτινες εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα της καὶ εὐγνωμονοῦν διὰ τὴν γενναίαν χιλιόδραχμον ὑπὲρ αὐτῶν προσφορὰν της.

ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Ἡ φιλανθρωπία εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὰ γυναικεῖα σωματεῖα πολλαπλασιάζονται καθ' ἑκάστην πρὸς τιμὴν τοῦ φύλου μας, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἔχει ἀναπτύχθῃ εὐγενῆς τις ἀμιλλα ὑπὲρ τοῦ καλοῦ.

Τῆς εὐγενούς ταύτης ἀμιλλῆς μετέστην καὶ νεάνιδες τῆς πόλεως μας, καταρτίσασαι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, τὸν «Ὀμιλον Ἀλεξάνδρας» εἰς μνήμην τῆς λατρευτῆς βασιλοπούλας.

Καὶ ὁ Ὀμιλος οὗτος ἔχει ἀπαράλλακτα ὡς τὰ σωματεῖα τῶν μεγάλων τὴν πρόεδρόν του καὶ ταμίαν καὶ τὴν γραμματέα του, ὡς ἔχει καὶ πολλὰς συμβούλους.

Ἄπασαι εἶναι νέαι κορασιδές, ἀπόφοιτοι τοῦ παρθεναγωγείου Χίλλ, αἵτινες διὰ τῶν μικρῶν ἰδιαιτέρων οἰκονομιῶν των ἀγοράζουν ὑφάσματα καὶ συνεργόμεναι δις τῆς ἑβδομάδος ράπτουν φορέματα διὰ μικρὰ παιδιὰ.

Κατὰ τὰς εορτὰς τῶν Χριστουγέννων ὁ «Ὀμιλος τῆς Ἀλεξάνδρας» συγκινητικωτάτην ἐτέλει εορτήν. Παρὰ Δένδρον τῶν Χριστουγέννων ἀπαστράπτει ἐξ αἴγλης καὶ φώτων, εἶχον συναθροίσει πολλὰ μικρὰ παιδάκια, εἰς τὰ ὁποῖα διένειμαν γλυκίσματα καὶ παίγνια καὶ ἀνὰ μίαν ἐνδυμασίαν πλήρη. Ἡ δεσποινὴς Ἐλένη Ψύλλα ἥτις τυγχάνει πρόεδρος τοῦ Ὀμίλου τῆς Ἀλεξάνδρας μετὰ τῆς ταμίουδος Ἀλεξάνδρας Θ. Ὁρφανίδου, τῆς γραμματέωςδος Βασιλείου καὶ τῶν λοιπῶν νεαρῶν συμβούλων ἐτέλουν μετὰ συγκινήσεως τὰ φιλάνθρωπα καθήκοντά των πρὸς τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα παιδάκια, χαίρουσαι διὰ τὴν χαρὰν των καὶ πολὺ συγκινηθῆναι διὰ τὴν μετὰ τῆς ἐπιτυχίας διεξαχθεῖσαν φιλανθρωπικὴν εορτὴν των.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυναῖκες δικηγόροι. Ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Montana ἡ νεαρὰ δικηγόρος miss Ella L. Knowles, ἥτις κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς με ὀλίγας ἔτι ψήφους ἐξελέγθη πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου κατήγαγε δικηγορικὸν θρίαμβον.

Εἰς δίκην τινὰ περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου διαρκοῦσαν ἐπὶ δύο ἡδὴ ἔτη

ἡ νεαρὰ δικηγόρος μόνη μεταξύ τῶν διασημωτέρων ἀνδρῶν συναδέλφων της ἐπεινόση λύσιν τῶσαν δικαίαν καὶ ὀρθήν, ὥστε ἀμφοτέρω τὰ διαμαχόμενα μέρη ἰκανοποιηθέντα ἀπεδέχθησαν αὐτήν. Ἀντίτιμον τῆς νομικῆς ταύτης συμβουλῆς της ἡ miss Knowles ἔλαβε δέκα χιλ. δολλάρια, ἥτοι πενήντα χιλιάδας ὄψυ.

Σύζυγοι σπουδασταί. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βέρσης προσήλθον εἰς ἐξετάσεις δύο σύζυγοι Ρῶσοι τελειόφοιτοι τῆς φιλοσοφίας. Ἀμφοτέροι συνεσπούδασαν εἰς τὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιον, ἐξητάθησαν ὁμοῦ εἰς ἰδιαιτέρων ἑκάστος αἰθουσῶν. Καὶ ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ἔτυχον διδακτορικοῦ πτυχίου.

Φοιτήτρια Πανεπιστημίου. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλισγκόρδ τῆς Φιλανδίας εἶναι ἐγγεγραμμένη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἑκατὸν ἑννέα φοιτήτρια. Ἐξ αὐτῶν ἑπτὰ εἰς τὴν ἱατρικὴν σχολὴν, σαράντα ἑπτὰ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν, σαράντα πέντε εἰς τὴν νομικὴν καὶ φυσικομαθηματικὴν, μία εἰς τὴν θεολογίαν καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὴν παλαιοντολογίαν.

Γυναῖκες νομοθέτριαι. Οἱ τελευταῖοι ἐκλογικοὶ κατάλογοι τοῦ Colorado, συνεπέξ τῆς περὶ ψηφοφορίας τῶν γυναικῶν ἀποφάσεως, ἀναγράφουν σαράντα χιλιάδας νέας ἐκλογεῖς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αἱ γυναῖκες εἶναι ἐκλέξιμοι, αἱ τρεῖς πολιτικαὶ μερίδες ἐνέγραψαν μετὰ τῶν ὑποψηφίων των καὶ γυναῖκας, εἰς τρόπον ὥστε οἰαδήποτε πολιτικὴ μερὶς καὶ ἂν ἐπικρατήσῃ μετὰ τῶν νέων νομοθετῶν θὰ ἀριθμοῦνται ἀφύετως καὶ ὀκτὼ ἢ ἑννέα γυναῖκες. Οὗτω τὸ Colorado πρῶτον θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν νὰ ἀναδείξῃ γυναῖκας βουλευτάς.

Γυναῖκες ποδηλατίστριαι. Ἐν Μονάχῳ συνέστη σὺλλογος γυναικῶν ποδηλατιστριῶν, σκοπῶν τὴν μεγαλητέραν διάδοσιν τοῦ ποδηλάτου εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον. Τὸ προεδρεῖον τοῦ σὺλλόγου ἀποτελεῖται παρὰ τῆς κ. Ρεμπάλ προέδρου, τῆς κ. Κάρλ ταμίου καὶ τῆς κ. Γκάρφ γραμματέως.

Γυναῖκες σύμβουλοι τῆς δημοτικῆς παιδείσεως. Ἡ μὲς Davenport Hill, ἡ μὲς Eve καὶ αἱ κ. κ. Maitland καὶ Homau ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς δημοτικῆς παιδείσεως τοῦ Λονδίνου. Αἱ τρεῖς πρῶται ἐξελέγησαν πρῶται διὰ τὰ διαμερίσματα τοῦ Ἰστεως τοῦ Λονδίνου, τοῦ Tinsbury καὶ τῆς Chelsea.

Τεσσαράκοντα πέντε διδάκτορες ἐν Ἰρλανδίᾳ. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξετάσεις τοῦ βασιλικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰρλανδίας σαράντα πέντε νεάνιδες προσήλθον εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις. Πᾶσαι ἐγένοντο διδάκτορες, τινὲς μάλιστα τούτων διεκρίθησαν μετὰ τῶν συναδέλφων των ἀνδρῶν καὶ ἔλαβον χρηματικὰς ἐπιχορηγήσεις δι' ἐπιστημονικὰς περιηγήσεις καὶ ὑποτροφίας.

Ἡ πολυγλωττοτέρα γυνή. Ἡ μάλλον πολυγλωττοτέρα γυνὴ τοῦ κόσμου εἶναι ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ἥτις ὁμιλεῖ εἰς τὴν ἐντέλειαν ἑνδεκα γλώσσας, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἰνδιάνην.

Γυναῖκες μυθιστοριογράφοι. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ σκῆπτρα τῆς μυθιστοριογραφίας κρατοῦν αἱ γυναῖκες. Αἱ μυθιστοριογράφοι Ἀγγλίδες κερδίζουν μεγάλα πλοῦτη ἐκ τῶν ἔργων των.

Καὶ ἡ Αὐστραλία ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός. Εἰς τὴν βουλὴν τῆς Νέας Οὐαλλίας ἐν Αὐστραλίᾳ συνεζήτηθῃ ἐσχάτως μετὰ πεισματος τὸ περὶ πολιτικῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός ζητήμα. Ὁ ἐνθερμότερος ὑπερασπιστὴς τῆς γυναικός ἦν ὁ πρῶην πρωθυπουργός κ. Henri Parkes. Τὴν γνώμην του συνεμέριθη καὶ ὁ νῦν πρωθυπουργός κ. Reid καὶ τοιουτοτρόπως τὸ περὶ γυναικῆς ψήφου νομοσχέδιον ἐγένετο ἀποδεκτὸν μετὰ μεγάλης πλειοψηφίας.

Ἐπὶ τῶν τηλεγραφητῶν γυναικῶν. Κατόπιν πολεμικῆς ἐξεγερθείσης ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τῶν τηλεγραφητῶν καὶ ταχυδρομικῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων ἡ διευθύνουσα τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἀπήντησεν, ὅτι αἱ γυναῖκες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἶναι οἱ πολυτιμώτεροι καὶ ἐργατικώτεροι ὑπάλληλοι καὶ ὅτι θὰ ἦτο εὐχρὴς ἔργον, ἔαν ὁ ἀριθμὸς των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἡύξανεν.

Γυνὴ ζατρκιστής. Ὁ διασημώτερος ζατρκιστὴς τοῦ κόσμου ὄλου εἶναι ἡ Ἀμερικανὴ κ. Μπίερδ. Ἡ θυγάτηρ της μόλις δεκατετραετικῆς βαίνει ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς μητρός της.

Παρασημοφορήσεως λαϊκῆς νοσοκόμου. Εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀδελφὰς τοῦ Ἑλλένου προσετέθησαν ἡδὴ λεγεῶνες λαϊκῶν τοιούτων, ἐμφοροῦμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συγκινητικωτάτη εορτὴ ἔλαβε χώραν ἐν Βρυξέλλαις εἰς τιμὴν τῆςδος Deschauwers, ἥτις ἔλαβε τὸ παράσημον τοῦ δήμου διὰ τὰς ὑπηρεσίας της ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Saint Gilles κατὰ τὴν χολερικὴν ἐπιδημίαν. Τὴν 13ην Δεβρίου οἱ καθηγηταὶ τοῦ αὐτοῦ νοσοκομείου, οἱ δόκιμοι ἱατροὶ καὶ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον συνήρχοντο ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πανεπιστημίου αἰθούσῃ. Κατόπιν θερμοτάτης προσφωνήσεως τοῦ γραμματέως ἀπονέμεται πρὸς τὴν ἐν λόγῳ νοσοκόμῳ τὸ παράσημον μετὰ τοῦ διπλώματος, παρὰ τοῦ συμβουλίου δὲ προσεφέρθη εἰς αὐτὴν ἐν πολύτιμον κόσμημα καὶ δώρον, ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῶν συγχαρητηρίων πάντων τῶν παρισταμένων. Ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου δόκτωρ Jaques ἔκλεισε τὴν τελετὴν δι' εὐφραδιστάτης προσφωνήσεως του πρὸς τὴν βραβευθεῖσαν ὡς καὶ πρὸς ὅλας τὰς συντρόφους της, αἵτινες ἀποβαίνουσιν εὐεργετικαί, ὄχι μόνον διὰ τὰ νοσοκομεία, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ Βελγίου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Φαιδώρα. Σήμερον τὴν ἑσπέραν ἡ συμπαιθεστάτη εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν καλλιτέχνισ κ. Μελπομένη Κωνσταντινοπούλου δίδει τὴν εὐεργετικὴν της ἑσπερίδα, τῇ συμπράξει τοῦ θιάσου Ταβουλάρη.

Ἡ κ. Κωνσταντινοπούλου, ἡ ἔξοχος ἡρώς τῶν Ἑλληνικῶν κωμικοδουλλῶν κέντηται καὶ δραματικὴν ἰκανότητα μενίστην, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι θὰ ὑποδύθῃ ἐπιτυχέστατα τὸ μέρος τῆς Φαιδώρας καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ σημερινὴ ἑσπερὶς ἔσται ἐκ τῶν καλλίστων τῆς χειμερινῆς περιόδου. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αἱ ἀναγνώστριά μας θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν καλὴν ἠθοποιὸν, τὴν τόσο εὐσυνειδήτως ἐργαζομένην ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς.

ΒΙΒΛΙΑ

Λόγοι Ἐκκλησιαστικοί. Παρὰ τοῦ γνωστοῦ διαπρεποῦς ῥήτορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ πανοσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐθ. Καρθαθῆ ἐξεδόθη ὁ Β' τόμος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ λόγων. Εἶναι σύγγραμμα μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν τόσο διψῶσαν θρησκευτικῶν διδασκάλων κοινωνίαν μας, ἥτις ἀληθῆ εὐγνωμοσύνην ὀφείλει πρὸς τὸν διαπρεπῆ καὶ ἔξοχον θεολόγον, τὸν ἀγωνιζόμενον τὸν καλὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγῶνα καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς γραφίδος.

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Καρθαθῆ πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνώστριάς μας. Τιμᾶται δρ. 3 καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ ἐκδότῃ (ὄδος Σόλωνος ἀριθμὸς 70).

Ἡμερολόγιον Ρωμηοῦ Σκρίπ. Γέλως καὶ εὐφροεῖς σάτυροι συνηνωμένα, ἀδελφωμένα εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο. Εἶναι ἀληθῆς ἀπόλαυσις, ἀληθῆς ἀναψυχή, ἡ μόνη ἴσως, ἣν μέχρι τοῦδε τὸ ἔθ' ἡμῶν ἐπιλοδοῦρησε. Ὅσοι δὲν τὸ ἀνέγνωσαν, ἄς ἀπεύσων νὰ τὸ προμηθευθῶν, καλλιτεχνικωτάτων καὶ ὠραίων μόνον με 50 λεπτά.

Εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιατῶν ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς ἐν Λονδίῳ κ. Ἀλ. Βαλλιάνου αἱ 10 λέρ. Ἀγγλ. καὶ ὄχι εἰς τὸ τῶν Ἐργατιῶν ὡς κατὰ τυπογραφικὴν παραδρομὴν ἐγράφη εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα Κ. Σ. Κ)πολι. Ἐπιστολή σας μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Σὰς εὐγνωμονῶν δι' εὐγενῆ προθυμίαν, καὶ σὰς συγχάρω δι' ὠραία καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα. Ἐπραγματεύθη ἀμέσως ὡς ἀνέγνωσα τὰ γραφόμενά σας τὸ θέμα τῆς Γαλλομανίας, περὶ τοῦ ὁποῖου καὶ ἄλλοτε ἔγραφα. Ἦδη ὁμοῦ εἰδικωτέρον διὰ τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἑλληνίδας. Ἐλπίζω, ὅτι συμμερίζεσθε τὰς σκέψεις μου, ἀλλ' ἄγνοω ἂν τὰ γραφόμενά μου θὰ ἐπιφέρουν ἀποτελέσματα τι. — Δα Σ. Μ. Π. Ναύπλιον. Ἐἶχον δώσει ἐντολὴν νὰ σὰς στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς». Δὲν τὴν λαμβάνετε; — Κον Π. Οἱ. Bilbeis. Εὐγενῆς ἐπιστολή σας μετ' ἀντιτίμου πέντε ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Ε. Δρ. Σύρον. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐ-

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Ναδινα, ἡ ὁποία τὸ εἶδεν, τὸ ἤσθάνθη, καὶ διατέθη οὗτω, ὡς νὰ τὴν ἐσυγχώρῃ τὴν Ζουανέταν δι' ὅσα κακὰ τῆς εἶχε κάμει.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν κυρίαν Γρακώδεν, καὶ εἰς τὴν Τερέζαν αὐτὴν ἀκόμη, τὸ βλέμμα ἐπροξέννησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Ἐφρικίασαν μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

Ἄμα ἐξεληθούσης τῆς Ζουανέτας, εἰσῆλθον ὁ Ἀνδρέας Δανζελῦ.

Ἡ Τερέζα ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ νεαροῦ ἀνδρός, καὶ περιβάλλουσα διὰ τῶν βραχιόνων της τὸν τράχηλον τοῦ συζύγου της, ἤρρισε νὰ κλαίῃ σπασμωδικῶς. Ὁ Ἀνδρέας ἔρριψε βλέμμα περὶ ἑαυτὸν, καὶ μὴ βλέπων τὴν Ζουανέταν, παρατηρῶν δὲ τὴν ὠχρότητα τῆς βαρύνσης, τὴν τῆς Ναδίας, καὶ τὴν τρομερὰν συγκίνησιν τῆς Φράγκας, ἥτις ἠγωνίζετο νὰ τὴν περιστείλῃ, ἐμάντεσε μέρος τῆς ἀληθείας. Ἐν τούτοις ἡ θυγάτηρ τῆς Μαχῶ, ἠρώτησεν οὕτως, ποῦ εἶναι;

Ἡ Παυλίνα τῷ διηγήθη συντόμως τὰ συμβάντα.

γενῆ φροντίδα. Προσθέσατε 85 λεπτ. εἰς τὴν μέχρι 1ης Ἰανουαρίου καταδληθεσαν συνδρομῆν σας καὶ οὕτω ἡ νέα ἄρχεται ἀπὸ 8ης Μαρτ. τὰ ζητούμενα σὰς ἀποστέλλονται, πλην τοῦ 1ου καὶ 3ου ἀρ. τῆς Οἰκιακῆς, οἵτινες ἐξητηλήθησαν. — Καν Εὐ. Σκ. Βραΐλαν. Ἀποστείλατε τὴν συνδρομὴν σας εἰς Ρουμ. χαρτονόμισμα ἢ γραμματόσημον ἐνὸς συστημένῃς ἐπιστολῆς. — Καν Αἰ. Π. Πλουμάριον. Σὰς εὐγνωμονῶν δι' εὐγενῆ προθυμίαν καὶ λυποῦμαι διὰ τὴν βραδυτάτην. — Καν Κ. Γ. Δρακίαν. Ἐλήφθησαν. Ἡμερολόγιον ἀπεστάλη. Διατ' δὲν μὰς λέγετε ποιοὶ ἀριθμοὶ σὰς λείπουν, ἵνα σὰς τοὺς ἀποστείλωμεν. — Καν Ε. Θ. Εὐγενῆς ἐπιστολή σας μετ' ἀντιτίμου ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμοτάτας καὶ πάλιν εὐχαριστίας. — Καν Μ. Ν. Π. Γύθειον. Ἐπίσης θερμῶς σὰς εὐχαριστῶ διὰ διὰθεσιν ἡμερολογίων καὶ ἀποστολῆν ἀντιτίμου. — Καν Δ. Μ. Πάτρας. Σήμερον ἀναγινώσκετε σχετικὴν πρὸς τὰς διασκέδασεις τῆς ἐποχῆς μελέτην. Ὅτι πεισθῆτε ὅτι πᾶν ὅτι στίλβη δὲν εἶναι πάντοτε χρυσοῦς. — Καν Γ. Αὐ. Πύργον. Ἐὰν πολλὰ εἴψευαν νὰ σκέπτονται ὡς ἡμεῖς, βεβαίως τὸ ἔργον μας θὰ ἦτο εὐχερές. Διὰ τοῦτο καὶ σὰς εὐγνωμονῶν περισσώτερον. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. — Καν Σ. Α. Κ)πολι. Ἐὰν ἐν ἐλάθετε εἰσέτι ἡμερολόγιον, ζητήσατε τοιοῦτο ἐκ μέρους μου παρὰ τοῦ ἐν Γαλατῇ βιβλιοπωλεῖου Γεράρδου. Ποιημάτων ἑκ ἑδμοσειῦθη ἀμέσως. Ἀδιάφορον. Ἀποστείλατε περικοπὰς ἐκ τῆς διαλέξεώς σας. — Κον Ι. Δ. Χρ. Γαλαζῖον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Συμμορφούμεθα ὀδηγίαις σας. Ὅτι φροντισίωμεν εὐχαρίστως περὶ ζητουμένου βιβλίου. — Καν Σ. Γ. Ψ. Σίφον. Ἐπειδὴ ἡ συνδρομὴ λήγει μετὰ ἑνα περίπου μῆνα δὲν ἀρξέτω τὸν κόπον νὰ γείνη νέα ταῖνα. Ἐκτός ἐὰν ἡ κ. Α. Τρ. ἐπιθυμῇ νὰ λαμβάνη τὸ φύλλον καὶ εἰς τὸ μέλλον. — Καν Χ. Μ. Μακροχώριον. Ἡ καλὴ, ἡ κολακευτικὴ ἐπιστολή σας μετ' ἐνεργείας. Πολλὴ φαντασία, ἀλλὰ καὶ πολλὴ καρδιά. Τὸ ποιηματὶ σας χαριέστατον δημοσιεύεται σήμερον. — Κον Μ. Γ. Καλαφάτ. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει οὕτε λόγος νὰ γίνεταί διὰ τὰ ἀποσταλέντα τεμαχία. — Κον Κ. Β. Θεσσαλονίκην. Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Ἀπόδειξις ἀποστέλλεται. — Καν Κ. Π. Χρ. Αἰκατερινοδάρ. Ἀποστέλλεται. — Καν Μ. Ν. Ἀθήνας. Λευκόν, ἀλλ' ὄχι μεταξωτὸν διὰ νεάνιδα. Εἰς τῆς κ. Κασσταμάτη εὐρίσκατε πλουσιωτάτην συλλογὴν. — Καν Β. Κ. Ζ. Αἰγιαλὸν Σάμης. Ἐστάλη εἰς. — Καν Κ. Σ. Κυπαρισσίαν. Πάντοτε καλὴ καὶ εὐγενῆς καὶ ὑποχρεωτικὴ. Εὐθύς ὡς εὐκαιρήσω θὰ σὰς γράψω. Δρ. 22 ἐλήφθησαν καὶ ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν ἀμέσως. Ἀπείρους εὐχαριστίας. — Καν Σ. Π. Κρ. Σπάρτην. Ἀληθῶς μὰς ἐκπλαδῶσατε διὰ τῆς εὐγενούς προθυμίας σας. Σὰς εὐγνωμονοῦμεν. Δρ. 40, ἀντίτιμον 20 ἡμερολογίων ἐλήφθησαν. Καὶ πάλιν θερμοτάτας εὐχαριστίας. — Δα Οὐ. Δ. Τε. Λακίαν. Καὶ οἷς κάμαντε ἀληθῆ θεάματα καὶ μετὰ τὴν ἡμερολόγια καὶ μετὰ νέας ἐγγραφὰς συνδρομητῶν. Ἐν ὅλῳ ἐλήφθησαν δρ. 45, ἀπέστειλα δὲ πᾶν τὸ ζητούμενον. Ἀπείρους καὶ θερμοτάτας εὐχαριστίας. — Δα Ε. Θ. Π. Αἴγινα. Τὸ τόσο ὄχληρον κριθαράκι καυτηριάζετε, μετὰ σκελίδας σκόρδου κομμένην, προσέχουσα νὰ κλείητε τὸν ὀφθαλμόν. Δρ. 13 ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς, καὶ θεωροῦμαι, ὅφει-

δύο, ἀλλ' οὐδεὶς ὀρθοῦς ἔφθασε μέχρι τῆς ἀκοῆς των. Ἐκρουσαν τὴν θύραν. Οὐδεὶς ἀπήντησεν.

Ὁ κ. Ζερβαὶ ἐκάλεσε διὰ τοῦ ὀνόματός της τὴν Ζουανέταν.

Σιγῇ βαθυτάτῃ καὶ πένθιμος ἐξηκολούθησε νὰ βασιλεύῃ.

Μὴ τυχὸν ἡ δεσποινὴς Φράγκα ἔχη δίκαιον καὶ ἡ ἐνοχος ἔτιμωρηθῇ μόνη της; ἐπιθύρουν ὁ ἀρχηγὸς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ὁ ὁποῖος ἕως τότε, εἶχε συμμερίσθῃ τὸν σκεπτικισμόν τοῦ μαρκησίου Δανζελῦ.

Καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι ὤθησαν τότε συγχρόνως, δι' ὅλων των δυνάμεων των, τὰ πλατέα λευκὰ θυροζύλλα. Ἡ θύρα μὴ ὄσα πολὺ στερεὰ, ὡς πᾶσαι αἱ τοιαῦται ὤθηται θύρα αἱ μετὰ δύο ἄλλα, ἐκρότησεν ἑρως, καὶ ἤνοιξεν αἰφύδην, ὑπὸ τὴν ὤθησιν των δύο ἀνδρῶν. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρυσίασθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἦτο ἡ Ζουανέτα, ἐκτάδην κειμένη ἐπὶ τῆς μακρᾶς καθέδρας της, ἐν στάσει τοσοῦτον ἀφελεί, ὥστε θὰ ὠρλιζέτο τις ὅτι ἦτο ἀποκοιμισμένη. Μόνη ἡ μαρμαρίνος λευκότης των χαρακτηριστικῶν της, προῦξενεῖ ἐντύπωσιν. Ἐπὶ τραπέζης ἐξ ἐπιγύρσου ξύλου, τοποθετημένης παρὰπλευρῶν της, ὑπῆρχε ποτήριον ὕδατος, κατὰ τὸ ἤμισυ πλήρες. Βαρῆρα ὁμοῦ πικορομυδάλλον ἐπλήρωσεν τὴν ἀτμόσφαιραν, εἰς τρόπον ὥστε, ἅμα εἰσῆρθετός της, ὑπέερεν εἶδος σκοτοδίνης. Γραφεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔπιπτον αἱ ἀκτῆς τοῦ ἡλίου, ἦτο ἀνοικτὸν Ἐντὸς τῆς ἐστίας, τῆς ὁποίας ἦτο ἀνερσυμένη ἡ θύρα, σμῶρ χαρτίων ἐπλέγετο εἰσέτι.

Ἐν τούτοις μετὰ τὰ ἡμικλειστά βλεφάρῳ της, καθὼς ἦτο τοποθετημένη ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον εἰσῆρχετο διὰ τοῦ παραθύρου, ἡ κροελὴ ἐφαίνετο ἀκολουθοῦσα διὰ των ὀφθαλμῶν τὰς κινήσεις των περὶ αὐτὴν, τοῦτο δὲ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὁ κ. Ζερβαὶ, μ' ὄλην τὴν ἄκραν πελιδνότητά των χαρακτηριστικῶν της, μ' ὄλην τὴν τραγικὴν ἀκίνησιν της, μ' ὄλην τὴν ἰδιάζουσαν ὁσμὴν, ἥτις ἐπλήρου τὸ δωμάτιον, ἀνέκραξεν:

— Βοήθεια! . . . Βοήθεια! . . . δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη.

Ταυτοχρόνως, ὤρμησε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἀνήγειρεν εἰς τοὺς βρα

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ

Πρὸς τὸν δήμαρχον Ἀταλάντης κ. Ἐρμόλοιο Βελόπουλο ἀπεστάλη παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» τὸ εἰσπραχθὲν ὑπὲρ τῶν σεισμοπληκτῶν ποσὸν ἐκ δρ. 173 καὶ 60⁰/₁₀, ὅπως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κυριῶν διανεμηθῆ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου Νέας Πέλλης.

λέτις σας δρ. 2.—Καν Εὐ. Τρ. Βάρναν. Τὰ τρία καλλιτεχνικά ἀντικείμενα στέλλονται. Δὲν ἀφίξει τὸν κόπον νὰ γείνη λόγος περὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων. Ἡμερολόγια ἐστάλησαν. — Eugenie. Pirées. J'accepte avec plaisir, mais avant il me faut pour moi seule votre nom.—Καν Ε. Χ. Μ. Ἄργος. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων μετ' εὐγενοῦς ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. Σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς.—Καν Β. Β. Ἀταλάντη. Λαμβάνετε μετὰ τοῦ φύλλου τούτου καὶ ἀποστολὴν χρημάτων. Δρ. 20 ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστῶ. Πλεῖστον ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου.—Κον Σ. Μ. Μπ. Σύρον. Δρ. 18 ἐλήφθησαν. Ἀπείρως εὐχαριστῶ δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Δα Αἰ. Β. Θήβας. Ἀληθῶς μὲ ἐξεπλήξατε. Δὲν θὰ ἐπίστευον ποτε, ὅτι αἱ Θῆβαι θὰ διέθετον τόσα πολλά. Νομίζω ὅμως, ὅτι ἡ προθυμία σας κατώρθεσε τὸ θαῦμα τοῦτο. Χρήματα ἐλήφθησαν. Πολλὰς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας. — Δα Π. Ε. Π. Πάτρας. Ἐπιστολὴ σας μετὰ δρ. 30 ἐλήφθη. Σὰς εὐγνωμονῶ δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Νέα συνδρομητρία ἐνεγράφη. Ἀποδείξει ἀπεστάλησαν.—Δα Μ. Θ. Κῦθρον. Ἀντίτιμον 6 ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Δα Α. Ἄ. Μύκονον. Ἐλήφθη. Θὰ δημοσιευθῆ. — Δα Ε. Δ. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἡμερολόγια ἐστάλησαν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Δα Α. Ε. Χαλκίδα. Ὅτι ἐμμαντεύσατε εἶχε συμβῆ. Ἡδὴ λαμβάνετε Figaro. Μόνον 10 ἀπεστάλησαν. Νομίζετε δυνατόν νὰ διατεθῶσι καὶ ἄλλα; — Δα Ε. Κ. Πάτρας. Ἐστάλησαν δις.—Κον Ν. Θ. Σφάξ. Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. χρ. 50 ἐλήφθη. Συμμορφώθημεν ὁδηγίαις σας. Γράφομεν.—Καν Μ. Φ. Ζάκυνθον. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαὶ σας μετὰ χρημάτων ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ πάντοτε προθυμίαν. Νέαι συνδρομητρία ἐνεγράφησαν. Καὶ πάλιν μωρὰς εὐχαριστίας.—Κουὺ καὶ Κας. Κ. Κ. Μύτικα, Β. Η. Ζ. Αἰγιαλὸν Σάμης, Γ. Ν. Δ. Πάτρας, Εὐ. Ζ. Ν. Λιγούδισταν, Ρ. Α. Η. Πύργον, Σ. Κ. Δ. Πύργον, Μ. Σ. Γ. Λευκάδα, Μ. Χ. Κάρυστον, Εὐ. Μπ. Μεθώνην, Π. Γ. Βατούμ, Μ. Π. Λάρισσαν, Ε. Μ. Μεσολόγγιον, Αἰ. Ι. Β. Βελδῆς, Π. Οἰ. Πειραιᾶ, Δ. Κ. Κωνσταντῆζαν, Ε. Δ. Πύργον, Γ. Στρ. Ζάκυνθον, Π. Π. Κ. Κυπαρισσίαν, Π. Δ. Ρ. Κῦμην. Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Κας κ. Χ. Π. Λάρισσαν, Φ. Δ. Μ. Κεφαλληνίαν, Ζ. Δ. Α. Κέρκυραν, Ι. Δ. Πύργον Θήρας, Ε. Δ. Κρ. Ἄμφισσαν, Κ. Δ. Πάρον, Α. Σ. Βρ. Adjud, Σ. Ι. Αἰ. Ἀνδρίτσαιναν, Εὐ. Γ. Οἰ. Κάρυστον.

Ἐπιστολαὶ μετὰ χρημάτων ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Παν. Ἀρχ. Γρ. Γ. Βουδαπέστην. Φρ. χρ. 10 ἐλήφθησαν μετὰ τῆς εὐγενοῦς ἐπιστολῆς σας. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Μωρὰς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας. — Δα Μ. Σ. Βιέννην. Ἐλήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. — Κον Ι. Μ. Πλουμάριον. Σὰς εἶχον σταλῆ ἤδη 10 ἡμερολόγια. Ἡ Revue des Revenus ἐστάλη ἀμέσως. Τὰ ὑπολειφθεσόμενα διαθέσετε, ὡς νομίζετε καλόν.—Δα Αἰ. Β. Θήβας. Θερμώτατα σὰς εὐχαριστῶ δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Χρήματα ἐλήφθησαν.—Εὐα. Θὰ προσπαθῶμεν νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν. Ἀντίτιμον 4 ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Δα Μ. Μ. Α. Σάμον. Ἐπιστολὴ σας μετὰ 2 ὀβελίων ἐλήφθη. Ἀπείρως καὶ θερμὰς εὐχαριστίας. — Καν Σ. Στ. Βέγγαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Ἀποδείξει ἀπεστέλλονται.—Καν Λ. Γ. Σουλινᾶ. Βεβαίως 120. Καὶ πάλιν θερμὰς εὐχαριστίας. — Καν Εὐ. Τρ. Βάρναν. Ἐλήφθησαν 50 φρ. χρ. Γράφομεν.—Καν Α. Μ. Ὀλτένιτζαν. Ἐλήφθη καὶ τὸ ἐξ 106 φρ. ὑπόλοιπον παρὰ τοῦ κ. Χ. Ἀπείρως εὐγνωμονοῦμεν.

ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

Παρὰ τῆς γνωστῆς παιδαγωγοῦ καὶ πρώην διευθυντρίας τοῦ Ἀρσακείου δος Ἐλίζας Δελενάρδου συνέστη ἐν Πάτραις ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει καὶ διδασκαλεῖον τέλειον καὶ τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.

Ἡ διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ἀποκτήσασα ἤδη πολλὰς συμπαθείας παρὰ τῇ Πατραϊκῇ κοινωνίᾳ ἔτυχεν ἀρίστης ἐκεῖ ὑποδοχῆς, ὡς δὲ πληροφορούμεθα αἱ μητέρες ἀμιλλῶνται τίς πρώτη νὰ ἐγγράψῃ τὸ τέκνον τῆς ἐν αὐτῷ.

Τὰ δίδακτρα τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς δος Δελενάρδου ὀρίζονται τὰ αὐτὰ ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐκεῖ Ἀρσακείου, μετὰ τοῦ ὁποῦ τὰ αὐτὰ χαίρει προνόμια καὶ δικαιώματα.

Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι μεγαλόπολις ὡς αἱ Πάτραι ἀπέκτησαν ἤδη καὶ δεύτερον ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον, ὅπερ θὰ συντελέσῃ βεβαίως πολὺ εἰς μόρφωσιν τοῦ γυναικείου φύλου καὶ εἰς ἀνάπτυξιν ἐν γένει τῆς ἐκεῖ κοινωνίας.

ΡΑΠΤΡΙΑ ἀσπρορροχῶν καὶ ἐν γένει φορεμάτων καθημερινῆς χρήσεως με ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ ἐργασίαν, εἴτε ἐπὶ ἡμερομισθίῳ εἴτε κατ' οἶκον. Ἐργάζεται μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικὰς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Κατήθον ταχέως καὶ οἱ δύο.

— Κυρία κόμισσα, εἶπεν ὁ κ. Ζερβαὶ ὑποκλινόμενος βαθέως, ἐνώπιον τῆς Ναδίνας, ἐκείνη ἡ ὁποία ἐπροξένησεν εἰς πάντας ὑμᾶς τόσα κακὰ καὶ ἡ ὁποία διέπραξε τόσα ἐγκλήματα, ἐτιμωρήθη μόνη τῆς.

— Ἀπέθανεν! ἀνέκραξεν ἡ Παυλίνα.

Εἶνε τοῦτο ἀληθὲς τοῦλάχιστον;

— Ναί, ἠτύχησεν ἀπὸ πρῶτον οὐδὲ φαίνεται. Τὸ πτώμα τῆς κεῖται ἐπάνω εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον τῆς. Τὴν εἶδον πρὸ ὄλιγου, τὴν ἔβουσα. Δὲν εἶνε προσποίησις. Ταύτην τὴν φορὰν τὸ πᾶν ἐτελείωσεν.

— Τέλος πάντων ἀνερώνησεν ἡ βραῦνη, δὲν ὑπάρχει πλέον φόβος νὰ προξενήσῃ κακὸν εἰς κανένα.

Τώρα πλέον ἂς ἀναχωρήσωμεν πάντες ἀπ' ἐδῶ. Ἄς φύγωμεν ἀπὸ τὴν καταράμενην αὐτὴν οἰκίαν.

— Τότε, κυρία βραῦνη, ἠρώτησεν ὁ κύριος Ζερβαί, ἂν ἐγκαταλείψετε οὕτω τὸ πτώμα αὐτὸ ἐδῶ, θέλει μαντεύσει ὁ κόσμος τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ ἐγερθῆ καταχθόνιος θόρυβος περὶ τὸ ὄνομα δὲ Ροσεβέλ. Θέλετε νὰ κατασταθῇ γνωστὴ τοῖς πᾶσι ἡ κακοῦργος ἀνικατάστασις, ἣτις ἔλαβε χώραν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ νὰ κατηγορηθῆ ὁ ἀποθανὼν κόμισς ὡς συνένοχος τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος; Θέλετε μὲ ὀλίγας λέξεις πάντα τὰ ἀσχη αὐτὰ, πάντα τὰ ἐγκλήματα ταῦτα νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτῶν λεπτομερείαις;

— Νὰ κατηγορηθῆ ὁ πατὴρ μου; ἀνέκραξεν ἡ Φράγκα. Ὅσον ἔνοχος καὶ ἂν εἶνε, δυνάμειά νὰ τὸ ἀνεγθῶμεν τοῦτο;

— Ὅχι, ἀνέκραξεν, ἡ Ναδίνα, ἡ οὐχ ἤττον γενναίωφρον τῆς θυγατρὸς τῆς Ὅχι, τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν! Ἐγὼ δὲ ἡ μᾶλλον ἐνδιαφερομένη δὲν τὸ θέλω.

Ἡ Φράγκα διὰ κινήσεως ἀξιολατρεύτου ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς μητρὸς τῆς.

Ὡ! πόσον καλὴ εἶσαι, εἶπεν αὐτὴ πόσον σὲ ἀγαπῶ!

Μὲ χαμηλοτέραν δὲ φωνὴν προσέειπεν:

— Καὶ ἐπειτὰ, βλέπεις, μεταξὺ ὄλων αὐτῶν τῶν φρικαλεοτήτων, ὁ Ροβέρτος ἐνδέχεται νὰ μαντεύσῃ τὴν ἀλήθειαν.

— Μὴ φοβῆσαι, τῇ ἀπεκρίθη ἡ Ναδίνα ἐπίσης χαμηλοφωνῶς. Δὲν εἶνε φόβος νὰ συμβῆ τοιοῦτόν τι.

Ἐπροχώρησε τότε δύο βήματα πρὸς τὸν κύριον Ζερβαί: Ἡ κόμισσα δὲ

Ροσεβέλ κεῖται νεκρά, ἐκεῖ ἐπάνω, εἶπεν αὐτὴ. Ἡ ἐκ τῆς αἰωνίδου ἐπιστροφῆς τῆς θυγατρὸς τῆς Τερέζας χαρὰ ἐπέφερε τὴν διάρρηξιν ἀγγείου τῆς καρδιάς. Ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἐξέπνευσεν... αἰφνιδίως. Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ μάθῃ καὶ πιστεύσῃ ἔξω ὁ κόσμος.

Δὲν οἰκονομεῖται καλῶς οὕτω πάσα δυσκολία, κύριε ἀρχηγέ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας; καὶ δὲν ἐβρόσκετε τὴν τοιαύτην ἐξηγήσιν ἐπαρκῆ προσέθηκεν αὐτὴ, διὰ τῆς εὐκρινούς καὶ σταθερᾶς φωνῆς τῆς.

— Ναί, κυρία κόμισσα. Εἶσθε ἀληθῆς μήτηρ... καὶ δὲν ἐκπλήττομαι πλέον διὰ τὴν μεγάλην νοημοσύνην καὶ τὴν ἔκτακτον γενναιοφροσύνην τῆς δεσποινίδος Φράγκας. Φαίνεται ὅτι εἶναι θυγάτηρ σας.

— Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸ δεχόμεθα ἡμεῖς, ἀνέκραξεν ἡ Παυλίνα.

— Τότε λοιπὸν, ἠρώτησεν ἡ βραῦνη, ἔνοοις νὰ παραιτήσῃ καὶ τὸν κόσμον καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν σου καὶ τὸ ὄνομά σου αὐτὸ ἀκόμη;...

— Τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ θυσίαν δι' ἐμέ. Ὑπέφερα πολὺ καὶ προτιμῶ τὴν μοναξίαν... Ὡς ἐπιστρέψω εἰς Κουδαν, εἰς τὴν πόλιν εἰς ἣν ἐγεννήθην...

— Ὁ Ροβέρτος καὶ ἐγὼ θὰ ἔλθωμεν μαζὺ σου, ἐκεῖ, μαμά!...

— Καὶ ἐγὼ, ἠρώτησεν ἡ Παυλίνα, τί θὰ γείνω τότε;

— Ὡς ἔλθετε μεθ' ἡμῶν, νονά, ἀπεκρίθη ἡ Φράγκα μετὰ ἀξιολατρεύτου πεποιθήσεως. Δὲν ἦτο τὸ ὑνεῖρόν σας, πρὸ τινῶν ἡμερῶν μόλις, νὰ παραιτήσῃτε τοὺς Παρισίους, καὶ τὴν τύρην τοῦ κόσμου, καὶ νὰ μὴ χωρισθῆτε πλέον ποτε ἀπὸ ἡμᾶς;

— Τέλος εἶμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι πλέον, εἶπεν ἡ Ναδίνα. Ἡ κόμισσα δὲ Ροσεβέλ ἀπέθανεν. Μεθαύριον θὰ μεταφέρουν τὸν νεκρὸν τῆς εἰς Νορμανδίαν, ἵνα ταφῇ πλησίον τοῦ νεκροῦ τοῦ συζύγου τῆς.

Ἡ Τερέζα καὶ ὁ Ἀνδρέας ὑπεκλίθησαν πρὸ τῆς ὑψηλοτέρας ταύτης ἀποφάσεως.

Ἄ! ἀνέκραξεν ἡ Παυλίνα, ἐν ᾧ ἡ Φράγκα, τὴν κεφαλὴν στηρίζουσα πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς Ναδίνας, τὴν περιέβαλε δι' εὐλόγητων βλεμμάτων. Τὰ ὁποία μόνη ἐκείνη ἠδύνατο νὰ ἐνοῆ. Ἄ! Ναδίνα μου, ἐὰν ὁ Ροβέρτος μας, δὲν σὰς ἀγαπήσῃ μέχρι λατρίας, πόσον φαίνεται ἀγνώμων!...

— Ἐν τούτοις, δὲν ἐτελείωσamen ἀκόμη, εἶπεν ἡ κόμισσα Νονά, πρέπει νὰ μεταβῆτε παρὰ τῷ κυρίῳ Γκαρλλιέ-Σαβιόν, καὶ νὰ τῷ δώσῃτε νὰ ἐνοῆσῃ ὅτι, ἀφοῦ ἡ Ζουανέτα ἀπέθανεν εἶνε συνετώτερον νὰ οἰκονομηθῆ τὸ πρᾶγμα ὅπως ἀπεφασίσαμεν.

(ἀκολουθεῖ).